

De giraf

Dag wandelende uitkijktoren in je pyjama van blokjes hout.
Kun jij ooit verdwalen?
Heb je het nooit koud?
Hoe is het vlak onder de wolken?
Kun je daar ademhalen?
Is het er mistig, zo hoog?
Stoot je je wel eens aan de regenboog?
Val je wel eens om?
Word je nooit eens moe?
Stroomt er wel genoeg bloed
naar je hersens toe?
Hoe in hemelsnaam
kan zo'n uitgerekt beest als jij bestaan?

De giraf heeft een hart
als een katapult.
Bij iedere slag
schiet het bloed,
dat suist, dat giert, dat brult,
door die eindeloze nek naar boven
via aderen, vuistdik,
en zo sterk als een ankertouw.

Zeg giraf,
dat hart van jou,
die helse heimachine,
die het bloed je kop in knalt,
zouden wij dat samen met jouw nek eens mogen lenen?
Om te kunnen zien of het waar is wat de mensen zeggen:
dat de regen begint als sneeuw
voor hij op de aarde valt.